

L I G J
Nr.9135, datë 11.9.2003

PËR MBROJTJEN E KONSUMATORËVE

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83 pika 1 të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

V E N D O S I:

PJESA I
OBJEKTI, FUSHA E ZBATIMIT DHE PËRCAKTIMET

Neni 1

Objekti

Ky ligj trajton të drejtat e konsumatorëve, marrëdhëniet ndërmjet konsumatorëve dhe prodhuesve, shitësve, furnizuesve, ofruesve të shërbimeve dhe organeve të kontrollit të tregut e të standardizimit. Qëllimi i tij është mbrojtja e shëndetit, mjedisit, sigurisë së jetës dhe të drejtave të tjera të konsumatorit, të sanksionuara me këtë ligj.

Neni 2

Fusha e zbatimit

Ky ligj rregullon marrëdhëniet ndërmjet konsumatorëve, nga njëra anë dhe prodhuesve, shitësve, furnizuesve e ofruesve të shërbimeve, nga ana tjetër, si dhe përcakton të gjitha detyrimet që rrjedhin nga marrëveshjet ndërkombëtare, që kanë lidhje me interesat e konsumatorit.

Neni 3

Përkufizime

Në kuptim të këtij ligji, termat e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Çmim për njësi malli” është çmimi përfundimtar për njësitë e njohura në treg si: kilogram, litër, metër, metër katror, metër kub dhe njësi të tjera, përfshirë edhe taksat.
2. “Çmim përfundimtar i shitjes së mallit” është çmimi i dhënë për njësinë e mallit ose për sasinë e tij, përfshirë dhe taksat.
3. “Deklaratë konformiteti” është dokumenti, me të cilin prodhuesi deklaron, nën përgjegjësinë e vet personale, se një mall ose shërbim i ofruar prej tij është në përputhje me një standard dhe specifikim teknik.
4. “Garanci kontraktuale”, më poshtë “garanci”, është detyrimi kontraktual i prodhuesit, shitësit, furnizuesit ose ofruesit të shërbimeve ndaj konsumatorit për riparimin, zëvendësimin e mallit a të shërbimit ose rimbursimin e çmimit të paguar për mallin a shërbimin, në përputhje me kushtet e vëna në deklaratën e garancisë dhe në fletët shoqëruese.
5. “Hedhje në treg e mallit dhe ofrim shërbimi” është çasti kur malli ose shërbimi i ofrohet konsumatorit për përdorim.
6. “Jastë qendrave të tregtimit” është vendi i punës, i shkollës, i banimit të konsumatorit, gjatë një ekskursioni ose situatave të tjera të ngjashme me këto, që nuk i përgjigjet një situatë normale tregtimi.
7. “Konsumator” është çdo person fizik, i cili blen ose përdor mallra a shërbime për plotësimin e nevojave vetjake, për qëllime që nuk kanë lidhje me veprimtarinë tregtare ose ushtrimin e profesionit. Në kuptim të këtij ligji, si konsumatorë janë edhe organizatat jofitimprurëse.
8. “Kusht i padrejtë në kontratat ku palë është konsumatori” është kushti kontraktual, i cili

është i pavlefshëm, sepse, në kundërshtim me parimin e mirëbesimit, shkakton pabarazi në të drejtat dhe detyrimet që rrjedhin nga kontratat, në dëm të konsumatorëve.

9. “Mall ose shërbim i rrezikshëm” është malli ose shërbimi që nuk i përgjigjet përcaktimit të bërë në pikën 1 të nenit 6 të këtij ligji.

10. “Mall ose shërbim i sigurt” është malli ose shërbimi për përdorim në kushte normale, që nuk rrezikon jetën, shëndetin, pasurinë dhe mjedisin.

11. “Mall” është çdo send i luajtshëm, i matshëm, i përcaktuar për t'u tjetërsuar ose përdorur prej konsumatorëve.

12. “Mallra të rezervuara” janë mallrat që veçohen nga të tjerat, prej shitësit ose tregtuesit të tyre, për t'i shërbyer një kategorie të përcaktuar personash, për të cilat tregtari ose shitësi është shprehur paraprakisht.

13. “Parrulla” është motoja që shoqëron mesazhin e publikimit ose të njoftimit.

14. “Reklamë” është çdo formë publikimi ose njoftimi i veprimtarisë ekonomike, e përcaktuar për t'u promovuar në treg, në mënyrë të drejtpërdrejtë ose të tërthortë, për mallrat dhe shërbimet.

15. “Reklamues” janë prodhuesit, shitësit ose ofruesit e shërbimeve, që reklamojnë mallrat dhe shërbimet e tyre.

16. “Shërbime” janë shërbimet e përcaktuara për t'iu ofruar konsumatorëve, sipas çdo mënyre të parashikuar në Kodin Civil të Republikës së Shqipërisë.

17. “Standard vullnetar kombëtar” është çdo specifikim teknik, i miratuar nga organizmi kombëtar i standardizimit për përdorim të vazhdueshëm, zbatimi i të cilit nuk është i detyrueshëm dhe shërben si dokument për arritjen e nivelit të cilësisë.

18. “Struktura publike e kontrollit të tregut” janë organet testuese dhe inspektuese të fushave të ndryshme, për mbrojtjen e konsumatorit, të cilat veprojnë në treg, në përputhje me kompetencat e dhëna sipas ligjeve përkatëse.

Neni 4

Të drejtat e konsumatorëve

Të drejtat bazë të konsumatorëve janë:

- a) e drejta e mbrojtjes së shëndetit, mjedisit dhe sigurisë së jetës;
- b) e drejta e mbrojtjes së interesave ekonomikë;
- c) e drejta e ankimit;
- ç) e drejta për dëmshpërblim;
- d) e drejta e edukimit;
- dh) e drejta e njoftimit;
- e) e drejta e përdorimit të shërbimeve publike;
- ë) e drejta e mbrojtjes ligjore;
- f) e drejta e organizimit në shoqata ose bashkime për mbrojtjen e interesave të konsumatorit dhe e drejta e përfaqësimit në organet e tyre vendimmarrëse.

Neni 5

Mbrojtja e të drejtave

Organet shtetërore dhe të gjithë personat fizikë dhe juridikë të lidhur drejtpërdrejt ose tërthorazi me çështjet e konsumatorëve hartojnë dhe ndjekin politika parandaluese për mbrojtjen e të drejtave bazë të tyre, si dhe për trajtimin, në mënyrë të veçantë, të grupeve të konsumatorëve më të pambrojtur dhe më të ndjeshëm, si: të fëmijëve, të pleqve, të të varfërve, të invalidëve, të të sëmurëve dhe të personave me aftësi të kufizuara mendore e fizike.

PJESA II

SIGURIA E KONSUMATORIT

KREU I

SIGURIA E MALLRAVE DHE E SHËRBIMEVE

Neni 6

Kërkesat e përgjithshme të sigurisë

1. Prodhuesit, furnizuesit, shitësit dhe ofruesit e shërbimeve janë të detyruar të hedhin në treg, vetëm mallra dhe shërbime të sigurta. Për këtë ata duhet të kenë parasysh:

- a) karakteristikat e mallit, përfshirë përbërjen, sasinë, paraqitjen, paketimin, emërtimin, udhëzimet për montim dhe mirëmbajtje, si dhe për përdorim e nxjerrje jashtë përdorimit;
- b) karakteristikat e shërbimit, përfshirë të dhënat nga ofruesit e shërbimit, kontrollin e kryerjes së shërbimit, trajnimin e personelit kontrollues;
- c) efektin e mallit e të shërbimit mbi mallrat dhe shërbimet e tjera;
- ç) efektin mbi kategoritë e konsumatorëve të rrezikuar, veçanërisht mbi fëmijët dhe të moshuarit, gjatë përdorimit të mallit ose të shërbimit.

2. Vlerësimi i kërkesave të përgjithshme të sigurisë së mallit dhe të shërbimit bëhet në përputhje me rregullat teknike, sipas legjislacionit në fuqi dhe në kushtet e tjera, përveç atyre të parashikuara në pikën 1 të këtij neni, duke vlerësuar elementet e mëposhtme:

- a) standardet vullnetare, kombëtare;
- b) standardet europiane, të përcaktuara në vendet e Bashkimit Europian;
- c) standardet ndërkombëtare;
- ç) rekomandimet e Komisionit të Bashkimit Europian;
- d) nivelin e zhvillimit të artizanatit dhe teknologjisë;
- dh) kërkesat e konsumatorit për sigurinë.

Neni 7

Detyrimet pas hedhjes në treg

1. Prodhuesit e mallrave dhe ofruesit e shërbimeve janë të detyruar, brenda kufijve të veprimtarisë përkatëse, si në çastin e hedhjes në treg edhe pas këtij çasti, për të meta që nuk kanë lindur pas hedhjes në treg, të ndjekin sigurinë e mallrave dhe të shërbimeve që ofrojnë:

- a) nëpërmjet testimit të mallrave dhe të shërbimeve të hedhura në treg;
- b) për shkak të ankesave të konsumatorëve për mallrat dhe shërbimet e hedhura në treg;
- c) nëpërmjet lidhjeve me furnizuesit dhe shitësit, të cilët janë të detyruar t'ia kalojnë menjëherë prodhuesit të mallrave dhe ofruesit të shërbimeve njoftimin për rreziqet që paraqet malli ose shërbimi.

2. Kur vëren se mallrat ose shërbimet e tyre paraqesin rrezik për konsumatorin, prodhuesit, furnizuesit, shitësit dhe ofruesit e shërbimeve, brenda kufijve të veprimtarisë përkatëse, janë të detyruar:

- a) të njoftojnë menjëherë konsumatorin për mallrat ose shërbimet e rrezikshme. Njoftimi bëhet në mënyrë individuale ose, në rast pamundësie, në mënyrë publike;
- b) të ndërmarrin veprime për tërheqjen e mallrave dhe të shërbimeve të rrezikshme nga tregu dhe drejtpërdrejt nga konsumatori;
- c) të njoftojnë strukturat e kontrollit të tregut dhe organin administrativ, që kontrollon zbatimin e këtij ligji, për mallrat ose shërbimet e rrezikshme, si dhe për masat e marra prej tyre.

KREU II

DETYRIMET E PRODHUESIT, TË SHITËSIT DHE TË OFRUESIT TË SHËRBIMEVE

Neni 8

Detyrimi për njoftim

1. Prodhuesit, shitësit dhe ofruesit e shërbimeve janë të detyruar, në kufijtë e veprimtarive

përkatëse, t'i japin konsumatorit të dhëna të plota për blerjen ose përdorimin e mallrave a të shërbimeve ekzistuese në treg.

2. Të dhënat duhet të jenë të vërteta, të sakta, të qarta për të gjitha karakteristikat e mallrave ose të shërbimeve dhe për kushtet e tregtimit të tyre. Këto të dhëna duhet të përmbajnë:

a) natyrën, identitetin e prodhuesit, çmimin, cilësinë, sasinë, dobinë, origjinën, afatin e përdorimit, mënyrën e prodhimit dhe të përdorimit, mënyrën e mirëmbajtjes dhe garancinë e mallrave dhe të shërbimeve;

b) rrezikun e mallit ose të shërbimit, kur rreziqet nuk janë të kuptueshme pa paralajmërimin përkatës.

Neni 9

Detyrimi i gjuhës

Të gjitha të dhënat që shoqërojnë mallin ose shërbimin të jenë në gjuhën shqipe.

Neni 10

Detyrime të tjera

1. Prodhuesit, shitësit ose ofruesit e shërbimeve janë të detyruar që në njësinë e tyre:

a) të mos e diskriminojnë konsumatorin;

b) të bëjnë, me kërkesë të konsumatorit, ekspozimin e mallit, nëse natyra e mallit e lejon këtë.

2. Prodhuesit, shitësit dhe ofruesit e shërbimeve janë të detyruar që të sigurojnë pajisjen e mallrave dhe të shërbimeve me deklaratën e konformitetit, kur kërkohet një deklaratë e tillë, në të cilën është mbështetur prodhimi i tyre.

3. Prodhuesit, shitësit dhe ofruesit e shërbimeve janë të detyruar të plotësojnë kushtet higjieno-sanitare për mallrat dhe shërbimet e ofruara.

Neni 11

Përgjegjësia e prodhuesit

Përgjegjësia e prodhuesit për dëmin e shkaktuar nga malli ose shërbimi i ofruar prej tij, përjashtimi dhe afati brenda të cilit qëndron kjo përgjegjësi rregullohen, sipas dispozitave të Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë.

PJESA III

PRAKTIKAT E TREGTIMIT

KREU I

DETYRIMET E SHITËSIT DHE TË OFRUESIT TË SHËRBIMIT

Neni 12

Detyrime të përgjithshme

1. Shitësi i mallrave dhe ofruesi i shërbimeve janë të detyruar të vendosin në njësinë e tregtimit emërtimin tregtar, adresën, orarin në shërbim të konsumatorit, si dhe të dhënat për natyrën e mallrave ose të shërbimeve që ofrojnë.

2. Në tregje të hapura këto detyrime përcaktohen nga organet e njërive të qeverisjes vendore dhe të dhënat e mësipërme vendosen në hyrje të tregut.

Neni 13

Etiketimi

1. Shitësi është i detyruar t'i pajisë mallrat me etiketë në gjuhën shqipe, ku të shënohen emërtimi, adresa e prodhuesit, sasia, përbërja, cilësia, data e prodhimit, afati i përdorimit, mënyra e përdorimit dhe e mirëmbajtjes, si dhe rrezikshmëria e tyre.

2. Për mallrat ushqimore etiketimi duhet të përmbajë elementet e parashtruara në ligjin nr.7941, datë 31.5.1995 “Për ushqimin” dhe aktet nënligjore në zbatim të tij.

3. Shitësi nuk ka të drejtë të heqë ose të ndryshojë etiketën e mallit ose të dhënat e prodhuesit a të furnizuesit.

4. Bëjnë përjashtim nga pika 3 e këtij neni barnat, për të cilat zbatohet ligji nr.7815, datë 20.4.1994 “Për barnat” dhe aktet nënligjore në zbatim të tij.

5. Kur natyra e mallit nuk e lejon etiketimin, shitësi është i detyruar të sigurojë, sipas kërkesës së konsumatorit, të dhënat në përputhje me pikën 1 të këtij neni.

Neni 14

Treguesi i çmimeve

1. Të gjitha mallrat që i ofrohen konsumatorit duhet të kenë të shënuar çmimin e shitjes:
a) për mallrat e paketuara duhet të jepen çmimi për sasinë e paketuar dhe çmimi për njësi;
b) për mallrat që nuk janë të paketuara dhe maten në prani të konsumatorit jepet vetëm çmimi për njësi;

c) në rastet kur çmimi i mallit për njësi është i njëjtë me çmimin e shitjes, është e mjaftueshme vendosja e çmimit të shitjes.

2. Për të gjitha shërbimet që i ofrohen konsumatorit është i detyrueshëm shënimi i çmimit përfundimtar. Nëse shërbimi përbëhet nga disa pjesë të ndryshme e të veçanta, jepen çmimi i secilës prej tyre dhe çmimi përfundimtar. Nëse në çastin e lidhjes së kontratës nuk është dhënë çmimi përfundimtar, ofruesi i shërbimit është i detyruar të tregojë metodën e përlogaritjes së tij.

3. Treguesit e çmimit të mallit ose shërbimit të ofruar duhet të jenë të qartë, të dallueshëm dhe të lexueshëm.

4. Çmimi i shitjes së mallit ose shërbimit të ofruar jepet në lekë edhe në rastet kur është i shprehur në një monedhë tjetër.

5. Pikat e këtij neni, me përjashtim të pikës 4, nuk zbatohen për mallra ose shërbime të përftuara nëpërmjet ankandit.

Neni 15

Faturat

1. Shitësi dhe ofruesi i shërbimeve është i detyruar t'i japë konsumatorit faturë fiskale për mallin e shitur ose shërbimin e ofruar.

2. Shitësi dhe ofruesi i shërbimeve lejojnë konsumatorin, nëse e kërkon, të verifikojë shumën e përlogaritur për sasinë e mallit të blerë ose shërbimin e kryer, në përputhje me cilësinë e kërkuar.

Neni 16

Ambalazhimi i mallit dhe shënime të tjera mbi të

1. Shitësi është i detyruar ta shesë mallin të ambalazhuar ose të paketuar në mënyrë të rregullt e të sigurt. Në rastet e shitjes me vetëshërbim, shitësi është i detyruar t'i sigurojë blerësit material të përshtatshëm e të sigurt paketimi.

2. Shitësi është i detyruar të përcaktojë mallrat e rezervuara, kohëzgjatjen, si dhe arsyen e rezervimit. E njëjta gjë zbatohet edhe për mallrat e shitura e të paguara, të cilat lihen në vendin e tregtimit, derisa të dërgohen ose të merren nga konsumatorët.

3. Shitësi njofton paraprakisht konsumatorët kur shet mallra të përdorura ose të ndryshuara, si dhe mallra me të meta, që nuk cenojnë sigurinë e tyre. Këto mallra duhet të jenë të veçuara nga mallrat e tjera dhe mbi to vihet shënimi “mallra të përdorura” ose “mallra me të meta”.

Neni 17

Rregulla të përgjithshme për uljet e çmimeve

1. Në rastet e uljeve të çmimeve, në pikat përkatëse të shitjes ose të shërbimeve jepet një njoftim i qartë për mallrat ose shërbimet që mbulohen nga kjo ulje, si dhe për kushtet dhe periudhën që

do të zbatohet ulja e çmimit.

2. Çmimi i shitjes së mallit ose i shërbimit të ofruar përpara dhe pas uljes së çmimit duhet të tregohet në mënyrë të qartë, të dallueshme dhe të lexueshme.

3. Mallrat me çmim të ulur për shkak se janë:

a) afër përfundimit të afatit të përdorimit;

b) me të meta;

vendosen veçmas nga mallrat e tjera. Mallrat, sipas shkronjës "a", duhet ta kenë të treguar në mënyrë të qartë afatin e përdorimit të tyre.

Neni 18

Garancia kontraktuale

1. Dokumenti i garancisë i jepet konsumatorit, sipas kërkesës, në gjuhën shqipe dhe, nëse është e mundur, edhe në njërën nga gjuhët zyrtare të Bashkimit European. Ai duhet të jetë i qartë dhe të përmbajë të dhënat e nevojshme: emërtimin e mallit ose të shërbimit, emrin dhe adresën e garantuesit, afatin dhe zonën e veprimit të garancisë.

2. Prodhuesi, shitësi ose ofruesi i shërbimit plotësojnë, detyrimisht, deklaratën e garancisë, në përputhje me pikën 1 të këtij neni.

KREU II REKLAMA

Neni 19

Reklama

Mesazhet e reklamave duhet të jenë në gjuhën shqipe. Bëjnë përjashtim parrullat ose pjesë të tyre, të cilat lejojnë të shprehen edhe në një gjuhë tjetër.

Neni 20

Reklama e pandershme

1. Ky ligj ndalon përdorimin e reklamave të pandershme dhe mashtruese të mallrave dhe të shërbimeve.

2. Reklama është e pandershme kur vërehen këto elemente:

a) diskriminimi ndaj seksit, racës, fesë, kombësisë, bindjeve politike, moshës, veçorive fizike dhe mendore;

b) përpjekje për të provokuar shqetësim ose përfitim nga mungesa e përvojës së konsumatorit;

c) shpjegime të papërshtatshme ndaj konsumatorit që nuk ka njohuri të mjaftueshme për lojërat, të cilat premtojnë përfitime me lehtësi;

ç) krijimi i konfuzionit te konsumatori, duke i paraqitur mallrat ose shërbimet në një mënyrë të ngjashme me mallra ose shërbime të mirënjohura;

d) shkaktimi i dëmtimeve morale dhe ankth te fëmijët;

dh) rritja së tepërmi e vlerës së mallit ose e shërbimit të reklamuar.

Neni 21

Reklamat mashtruese

Për reklamën mashtruese, për dëmin e shkaktuar dhe për ndalimin e menjëhershëm të saj zbatohen dispozitat e Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë.

Neni 22

Reklama krahasuese

1. Reklamë krahasuese është çdo reklamë, e cila, hapur ose në mënyrë të nënkuptuar, identifikon, nga konkurrentët e tjerë, një prodhues, shitës ose ofrues shërbimesh ose mallrat dhe

shërbimet e ofruara prej tyre.

2. Reklama krahasuese lejohet kur është në përputhje me kushtet e mëposhtme:

a) nuk është mashtruese, në kuptimin e nenit 635 të Kodit Civil;

b) krahason mallrat dhe shërbimet që plotësojnë të njëjtat nevoja ose shërbejnë për të njëjtin qëllim;

c) krahason objektivisht një ose më shumë karakteristika të rëndësishme, të verifikueshme dhe përfaqësuese të mallrave dhe shërbimeve (mund të përfshihet edhe çmimi);

ç) nuk krijon konfuzion në treg ndërmjet reklamuesit dhe një konkurrenti ose ndërmjet markave, emërtimeve tregtare, shenjave të tjera dalluese, mallrave ose shërbimeve të reklamuesit dhe atyre të një konkurrenti;

d) nuk diskrediton ose denigron markat, emërtimet tregtare, shenjat e tjera dalluese, mallrat, shërbimet, veprimtaritë dhe rrethanat e një konkurrenti;

dh) kur produktet me emërtesë të origjinës lidhen me produktet e së njëjtës emërtesë;

e) nuk përfiton, në mënyrë të pandershme, nga reputacioni i një marke, emërtimi tregtar ose shenjë tjetër dalluese të një konkurrenti ose nga emërtesa e origjinës së produkteve konkurrense;

ë) nuk paraqet mallrat ose shërbimet si imitime ose përsëritje të mallrave ose shërbimeve që i përkasin një marke ose emërtimi tregtar të mbrojtur.

3. Çdo krahasim që i referohet një oferte të veçantë tregon, në mënyrë të qartë, datën kur mbaron oferta dhe, në rastet kur kjo ofertë nuk ka filluar, datën e fillimit të zbatimit të çmimit të veçantë ose kushtet specifike. Reklama duhet të tregojë se oferta e veçantë lidhet me mallrat që janë gjendje dhe shërbimet që mund të ofrohen.

Neni 23

Përgjegjësia për reklamat

Reklamuesit dhe agjencitë e reklamave përgjigjen, individualisht ose bashkërisht, për reklamat e tyre të pandershme dhe mashtruese.

PJESA IV

KUSHTET E PADREJTA DHE PËRPUTHJA KONTRAKTUALE

KREU I

KUSHTET E PADREJTA NË KONTRATA

Neni 24

Kushtet e padrejta

Janë kushte të padrejta, në rastin e kontratave në formë modularësh, formularësh ose tipesh standarde, të ngjashme me to, ato që vendosen në dobi të shitësit ose ofruesit të shërbimeve, që nuk miratohen veçmas me shkrim nga konsumatori dhe që, duke shkelur ose ndryshuar parimet dhe rregullat e paanësisë, synojnë në mënyrë të veçantë:

a) ta detyrojnë konsumatorin të përmbushë të gjitha detyrimet, në dallim me shitësin ose ofruesin e shërbimeve, i cili është i çliruar nga përmbushja e detyrimeve të veta;

b) vendosjen në kontratë të çmimeve, të paspecifikuara ose të specifikuara, në mënyrë të pamjaftueshme;

c) rritjen e çmimit, pa i dhënë konsumatorit të drejtën për të hequr dorë nga kontrata, nëse çmimi në çastin e dorëzimit të mallit ose të kryerjes së shërbimit është më i lartë se çmimi në kontratën e përfunduar;

ç) të njohin të drejtën, se vetëm shitësi dhe ofruesi i shërbimeve përcaktojnë se malli i dorëzuar ose shërbimi i kryer është në përputhje me kushtet e kontratës;

d) dhënien e mundësisë shitësit ose ofruesit të shërbimeve për të ndryshuar kushtet e kontratës në mënyrë të njëanshme dhe pa arsye;

dh) dhënien e mundësisë shitësit ose ofruesit të shërbimeve për të ndryshuar karakteristikat e mallit ose të shërbimit të ofruar në mënyrë të njëanshme dhe pa arsye;

e) t'i kërkojë konsumatorit një pagesë tepër të lartë, në rast të mospërmbushjes së detyrimeve

nga ana e tij;

ë) t'ia transferojë, pa pëlqimin e konsumatorit, detyrimet e tij kontraktuale një pale të tretë, që nuk përmendet në kontratë;

f) të përjashtojë ose të pengojë ushtrimin e të drejtave të konsumatorit, për të kërkuar shpërblimin e dëmit ose për t'iu drejtuar gjykatës.

Neni 25

Kërkesa për shpalljen të pavlefshme të kushteve të padrejta

1. Organet administrative shtetërore për mbrojtjen e konsumatorit dhe shoqatat e konsumatorëve i kërkojnë prodhuesit, shitësit, furnizuesit ose ofruesit të shërbimeve ndërprerjen e përfshirjes së mëtejshme në kontratë të kushteve të padrejta.

2. Nëse brenda dy javëve nga njoftimi i kërkesës, sipas pikës 1 të këtij neni, prodhuesi, shitësi, furnizuesi dhe ofruesi i shërbimeve nuk e përmbushin këtë kërkesë, organet shtetërore, përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve, dhe shoqatat e konsumatorëve mund t'i drejtohen gjykatës për shpalljen e pavlefshme të kushtit të padrejtë.

KREU II

PËRPUTHJA KONTRAKTUALE

Neni 26

Përputhja kontraktuale

1. Mallrat janë në përputhje me kontratën nëse përveç rregullave të përgjithshme, të parashikuara në dispozitat e Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë, mbajnë parasysh karakteristikat e dhëna nga shitësi e prodhuesi në deklaratat publike, veçanërisht në reklamat ose etiketimet.

2. Instalimi jokorrekt i mallrave vlerësohet si mospërputhje me kontratën nëse instalimi është pjesë e kontratës së shitjes. Në këtë rast instalimi bëhet nga shitësi ose nën përgjegjësinë e tij.

Neni 27

Detyrimet që rrjedhin nga garancia

1. Prodhuesit, furnizuesit, shitësit sigurojnë pjesë këmbimi të nevojshme për mirëmbajtjen dhe riparimin e mallrave brenda periudhës së garancisë, si edhe pjesë këmbimi për mallrat që kanë në shitje.

2. Shitësi mbulon, brenda periudhës së garancisë, koston e transportit të mallrave të rënda, për riparim ose për zëvendësim me një mall të ri, si dhe kthimin e tyre te konsumatori.

Neni 28

Afati kohor

1. Shitësi përgjigjet për mospërputhje me kontratën, sipas kushteve kohore të përcaktuara në nenin 717/2 të Kodit Civil.

2. Çdo mospërputhje, që konstatohet brenda një periudhe gjashtëmujore nga data e dorëzimit të mallit, derisa të mos provohet ndryshe, prezumohet se ka ekzistuar që në kohën e dorëzimit, me përjashtim të rasteve kur ky prezumim është i papajtueshëm me natyrën e mallit ose me natyrën e mospërputhjes.

Neni 29

Kundërshtimi i të metave

1. Shitësi detyrohet të pranojë kundërshtimin për të metat e mallrave që tregton në çdo vend ku ushtron ose përfaqëson veprimtarinë, me përjashtim të rastit kur është caktuar një person tjetër për riparimet.

2. Personi i autorizuar për pranimin e kundërshtimeve të të metave duhet të jetë i pranishëm në

vendin e punës gjatë gjithë orëve të shërbimit.

3. Shitësi ose personi i autorizuar vendos për kundërshtimin e të metave menjëherë ose, në rastet e komplikuar, brenda 3 ditëve pune. Ky interval nuk përfshin kohën që i duhet një eksperti për përcaktimin e defektit. Zgjidhja e kundërshtimeve të të metave nuk mund të zgjasë më shumë se 30 ditë kalendarike.

4. Koha e qëndrimit të mallit gjatë kundërshtimit të të metave dhe riparimit i shtohet afatit të garancisë.

PJESA V MARRËDHËNIET NDËRMJET KONSUMATORIT DHE SHITËSIT OSE OFRUESIT TË SHËRBIMIT NË FORMA TË POSAÇME KONTRAKTORE

KREU I SHITJA DHE OFRIMI I SHËRBIMIT JASHTË QENDRAVE TË TREGTIMIT

Neni 30

Shitja dhe ofrimi i shërbimeve jashtë qendrave të tregtimit

Kontratat e shitjes dhe të ofrimit të shërbimeve jashtë qendrave të tregtimit lidhen ndërmjet shitësit, furnizuesit ose ofruesit të shërbimit dhe konsumatorit, sipas një skeme të organizuar, të tregtimit të drejtpërdrejtë, ose sipas një promovimi të shërbimit nga shitësi, furnizuesi ose ofruesi i shërbimeve, i cili, për qëllime kontraktuale, përdor një ose më shumë mjete komunikimi të drejtpërdrejtë deri në çastin e lidhjes së kontratës.

Neni 31

E drejta për të hequr dorë

1. Shitësi, furnizuesi dhe ofruesi i shërbimeve njoftojnë me shkrim konsumatorin për të drejtën e tij, që brenda një periudhe shtatëditore nga çasti i lidhjes së kontratës, të heqë dorë nga kontrata, si dhe për emrin dhe adresën e personit, ndaj të cilit do të ushtrohet kjo e drejtë.

2. Shitësi, furnizuesi dhe ofruesi i shërbimeve, brenda tetë ditëve kalendarike, pas njoftimit për heqjen dorë nga kontrata, tërheq mallrat e shpërndara dhe kthen shumën e paguar për mallrat ose shërbimin e ofruar.

KREU II SHITJA DHE OFRIMI I SHËRBIMIT NË LARGËSI

Neni 32

Shitja dhe ofrimi i shërbimeve në largësi

1. Kontratat e shitjes dhe të ofrimit të shërbimeve në largësi lidhen ndërmjet konsumatorit dhe shitësit, furnizuesit ose ofruesit të shërbimeve, sipas një skeme të organizuar të shitjes ose të ofrimit të shërbimit nga shitësi, furnizuesi ose ofruesi i shërbimeve, i cili, për qëllime të kontratës, përdor ekskluzivisht një ose më shumë mjete komunikimi në largësi, deri në çastin e lidhjes së kontratës.

2. Mjete të komunikimit në largësi janë të gjitha mjetet që përdoren për lidhjen e kontratës pa praninë fizike të njëkohshme të të dyja palëve, si letërkëmbimi, katalogu, posta elektronike, faksi, telefoni dhe televizori.

3. Për përdorimin e mjeteve të komunikimit në largësi, shitësi, furnizuesi ose ofruesi i shërbimit merr detyrimisht pëlqimin paraprak të konsumatorit.

Neni 33

Të dhënat e nevojshme përpara lidhjes së kontratës në largësi

Përpara lidhjes së kontratës në largësi, konsumatorit i vihen në dispozicion këto të dhëna:

- a) emri dhe adresa e shitësit ose ofruesit të shërbimeve;
- b) karakteristikat kryesore të mallit ose shërbimit;
- c) çmimi, sasia etj.;
- ç) kostot që nuk janë përfshirë në çmim;
- d) mënyra e pagesës;
- dh) mënyra e shpërndarjes;
- e) e drejta e konsumatorit për të hequr dorë nga kontrata;
- ë) kushtet kur mund të kthehet malli ose refuzohet shërbimi;
- f) periodha gjatë së cilës oferta është e vlefshme.

Neni 34

Të dhënat në kontratën në largësi

Gjatë zbatimit të kontratës në largësi dhe jo më vonë se përfundimi i afatit të zbatimit të saj, konsumatori, përveç të dhënave të kërkuara sipas nenit 33 të këtij ligji, merr edhe konfirmimin me shkrim nga shitësi dhe ofruesi i shërbimeve edhe për:

- a) kushtet dhe procedurat për ushtrimin e së drejtës për të hequr dorë nga kontrata;
- b) adresën ku mund të drejtojë kundërshtimet;
- c) shërbimet pas shitjes dhe garancisë nëse ka;
- ç) zgjidhjen e kontratës.

Neni 35

E drejta për të hequr dorë

1. Konsumatori ka të drejtë të heqë dorë nga kontrata e përfunduar sipas nenit 32, pa iu nënshtruar sanksioneve dhe pa dhënë shpjegime, brenda një periudhe prej shtatë ditësh kalendarike nga dita e marrjes së mallit ose e lidhjes së kontratës për shërbim, me kusht që brenda këtij afati shërbimi të mos jetë kryer.

2. Kur konsumatori nuk është njoftuar për të drejtën e tij për të hequr dorë nga kontrata, periudha, sipas pikës 1 të këtij neni, nis nga çasti kur konsumatori merr dijeni.

3. Kur konsumatori ushtron të drejtën e heqjes dorë nga kontrata, brenda afatit të përcaktuar në pikën 1 të këtij neni, ai njofton, përpara përfundimit të këtij afati, shitësin ose ofruesin e shërbimeve, i cili është i detyruar t'i kthejë konsumatorit shumën e paguar.

4. Shpenzimet e kthimit të mallit paguhën nga konsumatori.

Neni 36

Rastet e moszbatimit

1. Nenet 32, 33, 34 e 35 të këtij ligji nuk zbatohen për kontratat që u referohen:

- a) furnizimeve të vazhdueshme me mallra ushqimore;
- b) fushës së telekomunikacionit, nëpërmjet përdorimit të telefonëve publikë.

2. Shitjet në largësi, sipas neneve 32, 33 e 34 të këtij ligji janë të pavlefshme në rastet kur:

a) konsumatorit i jepen mallra ose shërbime, të cilat, megjithëse nuk i ka kërkuar, shoqërohen me kërkesën për pagesë;

b) mungon miratimi i konsumatorit.

KREU III

SHITJA E ENERGJISË, SHËRBIMET E UJIT DHE TË TELEKOMUNIKACIONIT

Neni 37

Mënyra e faturimit

1. Shitja e energjisë llogaritet në bazë të konsumit real, të lexuar në aparatet matëse të konsumatorëve. Vlera e konsumit do të paraqitet në një faturë, së bashku me çmimin, në mënyrë të qartë, të lexueshme dhe jo të dyshimtë.

2. Shitja e ujit llogaritet në bazë të konsumit. Vlera e konsumit do të paraqitet në një faturë së bashku me çmimin, në mënyrë të qartë, të lexueshme dhe jo të dyshimtë.

3. Fatura për shërbimet e telekomunikacionit, shpërndarë konsumatorit, duhet të përmbajë informacion të plotë lidhur me: listën e numrave të telefonave të thirrur, kohën dhe zgjatjen e telefonatave të bëra, numrin e impulseve dhe çmimin total për periudhën e caktuar.

4. Faturat e paraqitura konsumatorit duhet t'i japin atij mundësinë për të verifikuar me përpikmëri llogaritjen e shitjes ose shërbimit të siguruar në një periudhë të caktuar.

5. Faturat duhet t'i dorëzohen konsumatorit në vendin e tij të banimit, në mënyrë zyrtare (me postë ose dorazi) dhe jo më vonë se pesëmbëdhjetë ditë kalendarike përpara afatit të pagesës së tyre.

6. Shërbimet ndaj konsumatorit për faturimet janë pa pagesë.

Neni 38

Detyrimet e ofruesve të shërbimit

1. Ofruesit e shërbimeve duhet të garantojnë siguri, cilësi dhe vazhdueshmëri të shërbimeve.

2. Sigurimi i lidhjes, i rrjetit të shpërndarjes, si dhe i shërbimit të mirëmbajtjes për energjinë, ujin dhe telekomunikacionin, bëhen për të gjithë konsumatorët, në kushte të njëjta dhe jodiskriminuese.

3. Konsumatorit i lind e drejta për t'u dëmshpërblyer:

a) në rastet e ndërprerjeve teknike, të cilat nuk janë shkaktuar nga forca madhore, nga vendosja e gjendjes së jashtëzakonshme, si dhe kur nuk janë lajmëruar më parë dhe kanë penguar konsumatorin nga përdorimi i këtyre shërbimeve për një periudhë më të gjatë se 24 orë;

b) kur shërbimi i ofruar është me të meta dhe ka sjellë dëme te konsumatori.

KREU IV

TREGTIA ELEKTRONIKE

Neni 39

Kontratat elektronike

1. Kontrata elektronike lidhet në largësi me anë të mjeteve elektronike, ndërmjet ofruesit të shërbimeve të shoqërisë së informacionit nga njëra anë dhe konsumatorit nga ana tjetër, pa praninë fizike të njëkohshme të tyre.

2. Shërbimi i shoqërisë së informacionit është shërbimi me anë të mjeteve elektronike, për qëllimin e pikës 1 të këtij neni, që është nisur dhe ka mbërritur në destinacion nëpërmjet pajisjeve elektronike, për përpunimin dhe depozitimin e të dhënave (duke përfshirë edhe përmbledhjen dixhitale), si dhe është transmetuar plotësisht, dërguar e pranuar nëpërmjet teletekstit, radios, mjeteve optike dhe mjeteve të tjera elektromagnetike.

Neni 40

Të dhëna të përgjithshme në kontratat elektronike

1. Ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit i ofron konsumatorit, drejtpërdrejt dhe në mënyrë të vazhdueshme, të dhënat e mëposhtme:

a) emrin e ofruesit të shërbimeve të shoqërisë së informacionit;

b) adresën e selisë së ofruesit të shërbimeve të shoqërisë së informacionit dhe të dhëna të tjera si: numrin e telefonit dhe të faksit, si dhe adresën e postës elektronike;

c) regjistrin tregtar ku është regjistruar ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit, numrin e regjistrimit ose mënyrat e tjera të barazvlefshme të identifikimit në këtë regjistër, në rastet kur ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit është i regjistruar në regjistrin tregtar ose në një regjistër tjetër të ngjashëm.

2. Të dhënat për çmimet duhet të jenë të qarta dhe të tregojnë detyrimisht nëse përfshijnë taksën dhe shpenzimet e dërgesës.

Neni 41

Të dhëna të tjera në kontratën elektronike

1. Ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit u ofron konsumatorëve në mënyrë të qartë edhe të dhënat e mëposhtme:
 - a) hapat teknikë për lidhjen e kontratës;
 - b) sugjerimin nëse kontrata e përfunduar do të arkivohet nga ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit dhe se do të jetë e disponueshme për konsumatorin;
 - c) mjetet teknike për identifikimin dhe korrigjimin e gabimeve para porosisë.
2. Kushtet e kontratës dhe kushtet e përgjithshme i sigurohen konsumatorit në mënyrë të tillë që t'i lejojnë atij depozitimin dhe riprodhimin e tyre.
3. Në rastet kur konsumatori kërkon të heqë dorë nga kontrata, zbatohet neni 35 i këtij ligji.

Neni 42

Raste moszbatimi

- Kontratat elektronike nuk zbatohen për:
- a) kontratat, që, sipas legjislacionit, kërkojnë një akt noterial ose akte të autoriteteve publike ose gjyqësore;
 - b) kontratat që krijojnë ose transferojnë të drejtat e pasurisë së patundshme, me përjashtim të së drejtës së marrjes me qira;
 - c) kontratat e sigurisë, të lëshuara për personat që veprojnë për qëllime që nuk janë të lidhura me tregtinë, biznesin ose profesionin e tyre.

Neni 43

Bërja e porosisë

1. Ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit, kur konsumatorët bëjnë porosi me mjete elektronike, është i detyruar të konfirmojë pa vonesë marrjen e kësaj porositë.
2. Marrja dhe konfirmimi i porosisë vlerësohen të pranuar kur palët i disponojnë ato.
3. Ofruesi i shërbimeve të shoqërisë së informacionit i siguron konsumatorit mjete teknike të përshtatshme, efektive dhe të disponueshme, për t'i krijuar mundësinë e identifikimit dhe të korrigjimit të gabimeve para bërjes së porosisë.

KREU V

KONTRATAT E PËRDORIMIT ME AFAT TË PASURIVE TË PALUAJTSHME

Neni 44

Njoftimi i përgjithshëm

1. Ofruesi i shërbimit është i detyruar t'i japë konsumatorit të dhënat për pasuritë e paluajtshme dhe, në mënyrë të veçantë, për:
 - a) identitetin dhe vendbanimin e palëve;
 - b) natyrën e saktë të së drejtës, e cila është objekt i kontratës, si dhe kushtet për ushtrimin e së drejtës;
 - c) përshkrimin e hollësishëm të pasurisë së paluajtshme dhe vendndodhjen e saj;
 - ç) rastin kur pasuria e paluajtshme është në ndërtim e sipër:
 - i) gjendjen aktuale, afatin dhe garancinë për përfundimin e ndërtimit;
 - ii) gjendjen përfundimtare të pasurisë së paluajtshme, për të qenë funksionale, për shërbimet e energjisë elektrike, të ujit, lidhjeve telefonike dhe të gazit;
 - d) shërbimet e përbashkëta, përfshirë ndriçimin, ujin, mirëmbajtjen;
 - dh) komoditetet e përbashkëta, të tilla si: pishina, sauna etj., për të cilat konsumatori ka të drejtë përdorimi dhe, kur është e përshtatshme, me çfarë kushtesh;
 - e) parimet për mirëmbajtjen dhe administrimin e pasurisë së paluajtshme;
 - ë) çmimin që paguan konsumatori për të ushtruar të drejtën e kontraktuar, pagesën për përdorimin e shërbimeve dhe të komoditeteve të përbashkëta, pagesën për administrimin, si dhe për detyrime të tjera ligjore;

f) të drejtën e zgjidhjes ose të tërheqjes nga kontrata edhe për personin përkatës, të cilit duhet t'i dërgohen dokumentet për anulimin ose tërheqjen nga kontrata dhe shumën e kostos që do të paguajë konsumatori, nëse ai ushtron të drejtën e tërheqjes.

2. Të dhënat, sipas pikës 1, janë pjesë përbërëse e kontratës.

3. Me përjashtim të rasteve kur palët bien dakord ndryshe, në të dhënat e mësipërme mund të bëhen ndryshime, vetëm kur ato rrjedhin nga rrethana që janë jashtë kontrollit të ofruesit të shërbimit. Çdo ndryshim i të dhënave i komunikohet konsumatorit përpara lidhjes së kontratës. Kontrata shpreh qartë çdo ndryshim të bërë.

Neni 45

Elementet e kontratës së përdorimit me afat të pasurive të paluajtshme

1. Kontrata bëhet me shkrim dhe, përveç të dhënave të kërkuara në nenin 44 të këtij ligji, përmban edhe elementet e mëposhtme:

a) periudhën brenda së cilës ushtrohet e drejta, objekt i kontratës dhe, nëse është e nevojshme, zgjatjen e saj dhe datën kur konsumatori fillon ushtrimin e së drejtës së kontraktuar;

b) të drejtën e konsumatorit për të qenë ose jo palë në shkëmbimin ose tjetërsimin e të drejtave që rrjedhin nga kontrata, si dhe përcaktimin e shpenzimeve për shkëmbimin ose tjetërsimin e të drejtave, të bëra nga ofruesi i shërbimit ose nga palët e treta, të përcaktuara prej tij në kontratë;

c) përjashtimin e parashikimit të shpenzimeve, vlerësimeve ose të detyrimeve të tjera, nga ato të përcaktuara në kontratë;

ç) datën dhe vendin e nënshkrimit të kontratës.

2. Kontrata të jetë në gjuhën shqipe ose në gjuhën zyrtare të vendit ku ndodhet pasuria e paluajtshme. Nëse është në gjuhë të huaj, ofruesi i shërbimit i siguron konsumatorit kontratën e përkthyer në gjuhën shqipe dhe të noterizuar.

Neni 46

E drejta e heqjes dorë nga kontrata e përdorimit me afat të pasurive të paluajtshme

1. Konsumatori mund të tërhiqet, pa dhënë asnjë arsye, brenda shtatë ditëve, nga lidhja e kontratës dhe për këtë njofton personin e parashikuar në kontratë.

2. Kur konsumatori ushtron të drejtën e parashikuar në pikën 1 të këtij neni, paguan, në përputhje me dispozitat e Kodit Civil të Republikës së Shqipërisë, vetëm shpenzimet e përcaktuara në kontratë, të shkaktuara nga heqja dorë nga kontrata.

3. Konsumatori nuk kryen pagesa përpara përfundimit të periudhës, gjatë së cilës i është njohur e drejta e ushtrimit të heqjes dorë nga kontrata.

Neni 47

Zgjidhja pa sanksione e kontratës së kredisë për financimin e kontratës së përdorimit me afat të pasurive të paluajtshme

Kontrata e kredisë zgjidhet pa sanksione kur çmimi në kontratën me afat të pasurive të paluajtshme mbulohet, plotësisht ose pjesërisht, nga kredia e dhënë nga ofruesi i shërbimit, ose nga kredia dhënë konsumatorit nga një palë e tretë, në bazë të kontratës së lidhur ndërmjet palës së tretë dhe ofruesit të shërbimit dhe kur konsumatori, në mbështetje të nenit 46 të këtij ligji, ushtron të drejtën e heqjes dorë nga kontrata.

PJESA VI

ORGANET SHTETËRORE DHE SUBJEKTET PËRGJEGJËSE PËR MBROJTJEN E KONSUMATORËVE

KREU I
ORGANET SHETËRORE PËRGJEGJËSE PËR MBROJTJEN E KONSUMATORËVE

Neni 48

Përcaktimi i strukturës përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve

Struktura përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve është Drejtoria e Mbrojtjes së Konsumatorëve, e cila funksionon në ministrinë që mbulon fushën e tregtisë dhe ka si objekt të punës drejtimin, organizimin, bashkërendimin e veprimtarive për mbrojtjen e konsumatorit dhe mbikëqyrjen e tregut.

Neni 49

Këshilli Bashkërendues

1. Për mbrojtjen e konsumatorëve krijohet Këshilli Bashkërendues i veprimtarive për mbrojtjen e konsumatorit, me kryetar ministrin, që mbulon tregtinë, e me përfaqësues nga organet e administratës shtetërore, të shoqatave të konsumatorëve, nga radhët e të cilave caktohet nënkryetari, dhe nga shoqatat e biznesit.

2. Përbërja e Këshillit Bashkërendues miratohet nga Kryeministri.

3. Këshilli Bashkërendues harton rregulloren e veprimtarisë, e cila miratohet nga kryetari.

4. Këshilli Bashkërendues ka si detyrë të shqyrtojë politikat sektoriale dhe aktet e ndryshme, ligjore dhe nënligjore, për mbrojtjen e konsumatorëve dhe mbikëqyrjen e tregut.

Neni 50

Funksionet e strukturës së mbrojtjes së konsumatorëve

Struktura e mbrojtjes së konsumatorëve ka përgjegjësitë e mëposhtme:

a) studimin dhe paraqitjen e propozimeve për hartimin dhe zhvillimin e politikës së përgjithshme shtetërore për mbrojtjen e konsumatorit;

b) përgatitjen dhe shqyrtimin e akteve normative dhe të masave të tjera rregulluese për mbrojtjen e konsumatorit dhe mbikëqyrjen e tregut;

c) bashkërendimin e veprimtarisë së strukturave publike të kontrollit të tregut në zbatim të këtij ligji, si dhe marrjen e të dhënave për rastet e shkeljeve ligjore;

ç) propozimin e masave në mbrojtje të shëndetit, sigurisë dhe interesave ekonomikë të konsumatorëve;

d) propozimin e vendimeve për heqjen e menjëhershme të mallrave të rrezikshme në treg;

dh) kërkimin e ndërprerjes dhe të shpalljes së pavlefshme të kushteve të padrejta;

e) bashkëpunimin me organet qendrore e vendore për mbrojtjen e konsumatorëve;

ë) bashkëpunimin me shoqatat e konsumatorëve për trajtimin dhe zgjidhjen e ankesave të konsumatorëve;

f) mbështetjen e nismave për promovimin e interesave të konsumatorit e të organizatave jofitimprurëse që veprojnë në këtë fushë;

g) bashkëpunimin me institucionet simotra dhe shoqatat e konsumatorëve jashtë vendit;

gj) sensibilizimin dhe njoftimin e vazhdueshëm të konsumatorëve.

Neni 51

Mbikëqyrja e tregut

1. Strukturat publike të kontrollit të tregut kanë të drejtë që për sigurinë e mallrave dhe të shërbimeve:

a) të kërkojnë të dhënat e nevojshme nga shitësi, prodhuesi dhe furnizuesi;

b) të organizojnë kontrolle për mallrat dhe shërbimet edhe pas hedhjes në treg të tyre;

c) të marrin mostra të mallrave për të verifikuar të dhënat e etiketës;

ç) të kontrollojnë kushtet e tregtimit të mallrave dhe të shërbimeve;

d) të ndalojnë hedhjen në treg të mallrave ose shërbimeve kur, gjatë periudhës së kontrollit, dyshohet për sigurinë e tyre;

dh) të heqin mallrat dhe të ndalojnë shërbimet e rrezikshme në treg, si dhe t'i asgjësojnë ato nëse është e nevojshme;

e) të njoftojnë konsumatorët për mallrat e rrezikshme dhe të mundësojnë kthimin e tyre te shitësit ose ofruesit e shërbimit;

ë) të ndalojnë importimin dhe eksportimin e mallrave të rrezikshme.

2. Mënyra e bashkërendimit të veprimtarive të strukturave publike të kontrollit të tregut përcaktohet nga Këshilli i Ministrave.

KREU II ORGANIZATAT JOFITIMPRURËSE

Neni 52

Shoqatat e konsumatorëve

1. Shoqatat e konsumatorëve janë organizata të pavarura nga prodhuesit, shitësit, furnizuesit ose ofruesit e shërbimeve, të cilat organizohen dhe funksionojnë sipas legjislacionit në fuqi dhe kanë si qëllim të përcaktuar me statut mbrojtjen e të drejtave të konsumatorëve.

2. Konsumatorët kanë të drejtë, mbi baza vullnetare, të krijojnë shoqata të pavarura konsumatorësh, në mbrojtje të interesave të tyre.

3. Përfaqësuesit e konsumatorëve në organet e administratës shtetërore caktohen nga vetë shoqatat.

4. Nëpunësit e organeve shtetërore, përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve, nuk lejohen të kenë funksione drejtuese në shoqatat e konsumatorëve.

Neni 53

Të drejtat e shoqatave të konsumatorëve

1. Shoqatat e konsumatorëve kanë të drejtë:

a) të sensibilizojnë konsumatorët për të drejtat e tyre;

b) të organizojnë e drejtojnë qendrat e këshillimit të konsumatorëve, për edukimin e tyre me etikën tregtare;

c) të ndjekin dhe trajtojnë ankesat e konsumatorëve;

ç) të shkëmbejnë të dhëna me organet shtetërore, përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve dhe të japin mendim për projektligjet, rregulloret ose çështjet për mbrojtjen e konsumatorëve;

d) të njoftojnë organet shtetërore, përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve, për rastet e shkeljeve të të drejtave individuale ose kolektive të konsumatorëve;

dh) të organizojnë testime të pavarura për cilësinë dhe sigurinë e mallrave dhe të shërbimeve në treg dhe të bëjnë publike rezultatet e këtyre testimeve;

e) të ndërmarrin veprime ligjore në gjykatë kundrejt prodhuesve, shitësve, furnizuesve dhe ofruesve të shërbimit.

2. Shoqatat e konsumatorëve mbështeten nga mjetet e informimit publik, duke botuar dhe transmetuar lajme, njoftime dhe programe, për raste të veçanta, kur preken interesat e konsumatorëve.

KREU III TRAJTIMI I ANKESAVE

Neni 54

Ankimi

1. Konsumatori, kur i shkelen të drejtat, ankohet në organet shtetërore, përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve, në shoqatat e konsumatorëve dhe në organet gjyqësore.

2. Organet shtetërore përgjegjëse për mbrojtjen e konsumatorëve, dhe shoqatat e konsumatorëve, kur vërejnë shkelje të kërkesave të këtij ligji, i kërkojnë prodhuesit, shitësit, furnizuesit dhe ofruesit të shërbimeve zbatimin e ligjit.

Neni 55
Avokati i Popullit

Konsumatorët dhe shoqatat e tyre, që pretendojnë se u janë shkelur të drejtat nga veprimet dhe mosveprimet e paligjshme e të parregullta të organeve të administratës shtetërore, paraqesin ankesë pranë Avokatit të Popullit, në përputhje me ligjin nr.8454, datë 4.2.1999 “Për Avokatin e Popullit”.

PJESA VII
KUNDËRVAJTJET ADMINISTRATIVE

Neni 56
Shkeljet administrative

Shkeljet e dispozitave të këtij ligji, kur nuk përbëjnë vepër penale, përbëjnë kundërvajtje administrative dhe dënohen si më poshtë:

1. Për shkeljet e dispozitave të përcaktuara në nenet 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 33, 34, 40 dhe 44 me gjobë nga 10 000 (dhjetë mijë) lekë deri në 50 000 (pesëdhjetë mijë) lekë.
2. Për shkeljet e dispozitave të përcaktuara në nenet 18, 20, 22, 27, 29, 31, 35, 41, 43 dhe 45 me gjobë nga 50 000 (pesëdhjetë mijë) lekë deri në 100 000 (njëqind mijë) lekë.
3. Për shkeljet e dispozitave të përcaktuara në nenet 6, 7, 24, 25 dhe 26 me gjobë nga 100 000 (njëqind mijë) lekë deri në 500 000 (pesëqind mijë) lekë.

Neni 57
Organet e ngarkuara për ekzekutimin e masave administrative

1. Strukturat publike të kontrollit të tregut kanë të drejtën e marrjes së masave administrative për kundërvajtjet administrative, të përcaktuara në nenin 56 të këtij ligji.

2. Strukturat publike të kontrollit të tregut, sipas pikës 1 të këtij neni, marrin masat e mëposhtme:

- a) Inspektorati i Ushqimit merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- b) Inspektorati Veterinar merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- c) Inspektorati Sanitar Shtetëror merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 10 pika 3 dhe 16 të këtij ligji;
- ç) Qendra Kombëtare e Kontrollit të Barnave dhe Inspektorati Farmaceutik marrin masat administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- d) Inspektorati i Pajisjeve dhe Instalimeve Elektrike merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 27, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- dh) Inspektorati i Pajisjeve nën Presion merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 27, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- e) Inspektorati i Kontrollit të Naftës, Gazit dhe Nënprodukteve të tyre merr masa administrative sipas neneve 6, 7, 8, 9, 10 pika 2, 13, 16, 17, 18, 27, 29, 31, 33, 34 dhe 35 të këtij ligji;
- ë) Drejtoria e Përgjithshme e Metrologjisë dhe e Kalibrimit merr masa administrative sipas neneve 6, 7 dhe 13 të këtij ligji;
- f) Drejtoria e Përgjithshme e Doganave merr masa administrative sipas neneve 6, 10 pika 2 dhe 13 të këtij ligji;
- g) Drejtoria e Përgjithshme e Tatimeve merr masa administrative sipas neneve 14, 15 dhe 17 të këtij ligji;
- gj) strukturat vendore në varësi të organeve të pushtetit vendor marrin masa administrative sipas nenit 12 të këtij ligji.

3. Procedura e ankimit kundër vendimit të dhënë sipas pikës 1 bëhet në përputhje me

procedurat e parashikuara në aktet ligjore për ngritjen dhe funksionimin e organit gjobëvënës.

PJESA VIII
DISPOZITA TË FUNDIT

Neni 58

Ngarkohet Këshilli i Ministrave të nxjerrë aktet nënligjore të përcaktuara në nenin 51 të këtij ligji.

Neni 59

Ligji nr.8192, datë 6.2.1997 “Për mbrojtjen e konsumatorëve”, shfuqizohet.

Neni 60

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Shpallur me dekretin nr.3971, datë 29.9.2003 të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Alfred Moisiu